

Een kleine stap voor de mensheid maar een grote sprong voor mezelf

Io, evan, evoë! Met veel aplomb mag ik hier mijn allereerste dicteewhodunit aan jullie voordragen. Niet dat ik ook maar enigszins op Arie Bombarie lijk, maar alla, ik ben toch wel reuzetrots. Zomaar in de voetsporen treden van dé suspensesensatie Bob – niet te verwarren met de bob van de bobcampagne – is niet iedereen gegeven. Ik kan jullie alvast verklappen dat mijn zkv – deze keer trouwens geen rigolade – zich niet in het flintstonetijdperk afspeelt, maar wel tijdens de late middeleeuwen, in een renaissancistische burcht ergens in hartje Gironde. De labyrintische gangenstelsels zullen gegarandeerd spannende achtervolgingsscènes opleveren. Om dat te begrijpen hoeven jullie uiteraard niet meteen whizzkids in de castellologie te zijn.

In mijn moordzaak ga ik voor een no-nonsenseaanpak: in het zog van illustere voorbeelden als Van den vos Reynaerde en het Nibelungenlied voer ik dubieuze personages galore op. Ik heb een bladzijdelange bijlagelijst vol namen en biografieën in mijn spiraalblokje gekleefd. Ik geef het toe: tantoe veel. Jullie zullen al jullie soft skills tot de n'de macht en veel tips en trucs nodig hebben om mijn Rubiks kubus te ontwarren en de dader te ontmaskeren.

Om jullie op een zijspoor te leiden voer ik heel opvallend een fils à papa op, in between jobs en steevast in een afgedragen trenchcoat en met een stevige five o'clock shadow, een rupsje-nooit-genoeg dat na een jeugdige hotel California recht van hotel mama in hotel Bellevue of hotel de Houten Lepel terecht kwam. Wat een – pardon my French – coño! Die wordt jullie verdachte numero een, toch? Of misschien gaat jullie soupçon wel uit naar die faciele kassière van de to-gowinkel wat verderop? Die barbamama oefent als een Madame Soleil handkijken, wichelroedelen, cartomantie en andere mediamieke activiteiten uit als nevenprofessie en zal ongetwijfeld hoog in jullie top tien eindigen.

Verder duikt in mijn krimi ook nog een louche herenboer op, lid van een occulte dicteesekte. Met zijn dikke voiture vol paardenkracht gedraagt die bon vivant zich zo suspect dat hij geheid jullie aandacht zal weghouden van de enige echte dader, dé deus ex machina, namelijk ... Oei, spoileralert? Geen paniek hoor, ik zwijg als vermoord.

O ja, voor ik van start ga nog even een waarschuwing. Het wordt zo meteen razend spannend. Het nietpluisgevoel zal jullie tot de laatste zinsnede bezighouden. Niks voor hart- en vaatziektelidgers dus. Maar geen nood, gelukkig zijn er zoals gewoonlijk ruim voldoende esculapen aanwezig.

Uche-uche! Mag ik jullie nu wakker schudden, s'il vous plaît? We beginnen eraan. Silentium! Hier gaan we. Krik krak. Een sinistere schaduw wrikt de monumentale toegangspoort open en sluipt vervolgens geruisloos langs de verweerde kasteelmuur naar een overwoekerd prieeltje vol lelietjes-van-dalen en heggenkruid. Onder het

zwakke schijnsel van de maan flikkert een vervaarlijk bowiemes. En dan weerklinkt plots een ijzelijke gil ...

Ai, holy moses, wat een afknapper. Ik moet hier helaas al stoppen. Mijn tachtig invulwoorden zijn nagenoeg helemaal opgebruikt. Het zal voor een andere keer zijn. Met sint-juttemis bijvoorbeeld.